

Loven bør gaae til et Udvalg, for at den, som man med et gammelt Ord kalder det — urigtig, mener jeg — kan begraves for denne Sessions Vedkommende, da maa jeg tilstaae, at Begravelsen af denne Lov ogsaa efter mit Bekkendskab til Mentingen om den og efter min egen Dom om den vil være meget langt fra at tjene til anbefaling for den Deel af Folkerepræsentationen, der foretager den. Altsaa baade ifølge Sagens egen Vigtighed og ifølge Lovens efter min Overbevisning ganske gode Besskaffenhed skal jeg tillade mig at stemme mod et Udvalgs Nedsættelse. At urgere den korte Tid, man har levnet os andetsteds fra, mener jeg er meget uberettiget, selv om det ikke var saa, at vi uden Tvivl kunde komme i lignende Tilfælde, hvor man paa et andet Sted kunde bebrejde os det Samme.

Kirck: Det ærede sidste Taler har gjendrevet eller oplyst det Feilagtige i det, der blev yttret af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Rehmann), vedkommende Sagens Behandling og den constitutionelle og parlamentariske Maade at behandle Sagen paa, saa at jeg skal forbigaae dette. Hvad Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse angaaer, forekommer det mig, at en æret Landstingsmand tilhøre, den 6te for 9de Kreds (Brasch), anførte, at man dog allermindst bør søge at behandle Sagen en Gang og saa lade den komme til 2den Behandling, for at de forskjellige Medlemmer, der nu ytre Betænkelse ved at lade Sagen nyde Fremme, ved denne Leilighed kunne oplyse alle Andre, der ikke ere saa nøie eller specielt bekendte med de forskjellige Bestemmelser i nærværende Lovforslag, saa at man derefter kan danne sig en fuldstændig Mening om, hvorvidt det kunde være ønskeligt eller ikke ønskeligt at standse denne Sags Fremme. Jeg for min Part skulde ansee det for meget uheldigt, dersom dette Thing saaledes fortrædigende vilde træde op imod Sager af denne Natur, navnlig saadanne, som angaae Landboerne, uden at man havde Visshed om, at alle Landstingets Medlemmer fuldstændig vare fattede ind i Sagen ved de Bemærkninger, som vare at gjøre om det paagældende Lovforslag, som dette er kommet fra det andet Thing, eller som det mange

Gange kommer anden Gang igjen i næste Session, saa at det for mit Vedkommende vilde være meget saarende, om et Forslag af den Besskaffenhed standsees paa det første Stadium her i Thinget, uden at der, som sagt, er fremkommet saadanne Grunde, som give Anledning til at standse det. Jeg skal derfor stemme mod Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse.

Formanden: Hvis jeg ikke hørte feil, fremkom der den Ytring fra den ærede Landstingsmand, at Thinget ikke maatte optræde fortrædigende i denne Sag. Jeg vil blot gjøre den Grindring, at den Tanke ikke maa fremsættes, at Thinget gaaer ud paa at træde fortrædigende op.

Bjerring: Uagtet jeg naturligviis meget nødigt vil saare den sidste ærede Taler, seer jeg mig dog i den Nødvendighed at maatte stemme for Nedsættelse af et Udvalg i denne Sag. Der er vistnok intet Medlem af Rigsdagen, som ikke i mange Tilfælde maa vise den Resignation at stemme over Sager, om hvis Details han ikke kan have nogen fuldstommen begrundet, selvstændig Mening. Der forekommer jo i hver Session Sager af saa forskjellige Natur, at jeg ikke troer, at der nogensinde har været eller vil komme nogen Rigsdagsmand, som om dem alle vil sige, at han i lige Grad er inde i deres Detail. Jeg maa altsaa, som vist mange Andre, i enkelte Tilfælde for en Deel sætte mig til de Medlemmers Mening om en Sag, som kunne ansees for at være specielt sagkyndige. Det udelukker naturligviis ikke, at jeg maa føle mig forpligtet til, saavidt mine Øner række, at sætte mig nogenledes ind i Sagerne. Hvis nu i denne Sag alle de ærede Medlemmer af Thinget, om hvilke man maa formode, at de ere i Besiddelse af speciel Sagkundskab, ved denne Leilighed havde været enige om, at det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er kommet til os, var saadant, at man uden Betænkelse kunde gaae ind derpaa, skulde jeg vise den Resignation at stemme for Sagens hurtige Behandling her, altsaa mod et Udvalg, men da den 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Lang) og den 1ste for 5te